

man har derfor anset det for rigtigt, at det blev tydeligere og mere bestemt fremfat, hvad der menes, da der i Forslaget kun staar: „en mindre Kjedel“, medens det, der menes, jo maa antages at være en mindre Maskine med tilhørende Kjedel og Anlæg med enkelt Kjedel. — Det er af den ærede Formand udtalt, at derved Thinget vedtager Forslaget under Nr. 1, følger deraf, at det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 11, ligeledes anses for vedtaget. — Ændringsforslaget under Nr. 12 gaar ud paa, at Justitsministeren beordres til ved nye Jernbaneanlæg at fritage vedkommende Selskabs Lokomotiver for Tilsyn, naar der ved andre særlige Bestemmelser træffes de fornødne betryggende Foranstaltninger. Da der er givet de nuværende Jernbaneselskaber en saadan Fritagelse for Eftersynet, har man troet, at det ogsaa var Meningen, at dette skulde gjælde for fremtidige Selskaber, naar der ved Koncessionen blev taget de Forholdsregler, som i den Anledning maatte findes nødvendige. — Dette er de forskellige Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille. Hvad de Ændringsforslag angaar, der ere stillede af et æret Medlem (Jessen), da skal jeg oppebie, at han har fremfat de Motiver, som have foranlediget disse Ændringsforslag. Jeg skal derfor anbefale Udvalgets Ændringsforslag til det ærede Thing.

Jessen: Jeg maa bede det ærede Udvalg, hvori saa megen ikke alene teknisk Kundskab, men ogsaa særlig Skibskundskab er repræsenteret, om Undskyldning for, at jeg som Leegmand har blandet mig i denne Sags Behandling og derved ogsaa er kommen til at røre noget ved et enkelt teknisk Spørgsmaal i Lovforlaget, men jeg har af flere Grunde særlig Interesse for, at denne Lov gjøres saa nøjagtig, brugelig og billig som muligt. Jeg skal begynde med at omtale det sidste af de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, nemlig det til § 28; det angaar Indretningen af Ventiler og staar i Forbindelse med de Forslag, som det ærede Udvalg har stillet til § 1 og § 28. Det vil let ses, at, hvis Forslaget under Nr. 1 vedtages, saa er derved det Forslag, jeg har stillet til § 28, bortfaldet. Grunden, hvorfor jeg har stillet dette Forslag, er den, at jeg ikke anser det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, for at være nogen Forbedring ved Lovforlaget. Det forekommer mig nemlig, at de Motiver, som have bevæget Regeringen til at gjøre den Indskrænkning i Loven, som indeholdes i denne Paragraf, nemlig at Lovens Bestemmelser ikke skulle finde Anvendelse paa cylindriske Dampkedler uden indvendig Ålkanal, naar deres Rumfang er 200 Potter eller derunder, ere fuldkomment bifaldsverdige. Naar ærede Medlemmer have set eller ville se paa de Regler, som Loven af 12te April 1851 indeholder om, hvilke Dampmaskiner der er underkastet Tilsyn fra Statens Side, saa ville de finde, at Forklaringen heraf er

givet i følgende Ord, som det maasse maa være mig tilladt at oplæse, og det hedder da, at Dampmaskiner skulle være underkastede Tilsyn fra Statens Side, „saafremt Dampmaskinen har en saadan Størelse og arbejder med en saa stor Dampspænding, at dens Kubitindhold, udtrykt i Kubitfod, multipliceret med den højeste Trykforhøjelse, hvorunder den kan komme til at arbejde, udtrykt i Pund paa Kvadrattommen, dänsk Maal og Vægt, giver et Produkt, der er større end 50“. Naar man læser denne Forklaring, saa tror jeg, at man tør spørge de fleste ærede Medlemmer, om de ere med. Jeg tror, at de færreste ere med ved at læse denne Forklaring, og der er altsaa ganske vist en Trang til at faae et simplere Udtryk, et Udtryk, der kan forstaaes af Mand uden meget specielle tekniske og matematiske Kundskaber, for at bestemme, paa hvilke Dampmaskiner Loven ikke er anvendelig. Det forekommer mig nu, at dette Udtryk er givet overmaade simpelt og klart her i Lovforlaget, nemlig, at det er cylindriske Dampkedler uden indvendig Ålkanal, naar deres Rumfang er 200 Potter eller derunder, der ere undtagne fra Lovens Bestemmelser. Naar nu det ærede Udvalgs Forslag gaar ud paa, at der ved Anordning skal gives en Beskrivelse af, paa hvilke Dampmaskiner denne Lov ikke skal finde Anvendelse, saa forekommer det mig, at man udsætter sig for at faae en ligesaa lærd Forklaring i denne Anordning, hvorved da Diemedet med den nuværende Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag vil være forfeilet, idet det vil blive overmaade vanskeligt for de Folk, som udnævnes til Synsmænd, at bedømme, om en Dampkedel efter en saadan lærd Forklaring hører til dem, som ere undergivne Tilsyn, eller ikke. Det forekommer mig desuden — nu kommer jeg rigtig nok til at sige Noget, som vil klinge besynderlig — at om den Lærdom, vi fik fra den ærede Ordfører, at cylindriske Dampmaskiner skulle være mere udgjatte for Sprængning end firkantede, have andre Teknikere en ganske anden Mening. Jeg har hørt Teknikere udtale, at netop Dampspændingen relativt til Rumfanget er mindre i de cylindriske end i de firkantede. Men de firkantede Dampmaskiner anvendes vist yderst sjældent undtagen i Skibe; alle de smaa Dampkedler, som anvendes til Brug ved Lokomotiver, ere vistnok næsten overalt cylindriske. Jeg har en ikke saa ganske ringe Erfaring med Den syn til, hvorledes Dampkedler indrettes, fordi der i den Egn, hvor jeg lever, bliver baade fabrikeret og anvendt mange Dampkedler, men jeg maa tilstaa, at udenfor Skibe har jeg ikke endnu set, at der er anvendt firkantede Dampkedler. Den sædvanlige Form for Dampkedler, tror jeg i alt Fald man kan sige, er den cylindriske, og de cylindriske Dampkedler ere sædvanlig tillige uden indvendige Ålkanaler — det vil sige de, der bruges til mindre Maskiner; det er naturligt, at de, der f. Ex. bruges ved Jernbaner og deslige, ere ikke blot